

i den Grad ensidige, at jeg har været nødt til at fremsætte disse korrigerende Bemærkninger.

Bemærkelsesværdigt er det ogsaa, at det ærede Medlem kun fandt Anledning til at kritisere Landbrugsministeriets Budget. At Indenrigsministeriet i de samme to Aar har haft en Udgiftsstigning paa 34 Mill. Kr. eller nøjagtigt 100 pCt., en Udgiftsstigning, der navnlig hidrører fra en lang Række sociale Foranstaltninger, som ikke mindst det ærede Medlem har været ivrig for at kræve gennemført, at Udenrigsministeriet har haft en Udgiftsstigning paa 4 Mill. Kr. eller paa 118 pCt., at Undervisningsministeriet har haft en Udgiftsstigning paa 22 Mill. Kr. eller 38 pCt., synes det ærede Medlem ikke at interessere sig for. Jeg fremdrager heller ikke disse Tal, fordi jeg i nogen Maade ønsker Landbrugsministeriets Budget sammenlignet med disse Ministeriers Budgetter, men jeg udtaler min Forundring over, at det netop er Landbruget, der i saa særlig Grad er Genstand for det ærede Medlems Bevaagenhed og Interesse.

Jeg skal derefter vende mig til den saakaldte Affære i Fjends Herred eller rettere sagt de Uregelmæssigheder, som har fundet Sted med Hensyn til Planteavlsbevillingers Anvendelse i de landøkonomiske Foreninger. Dette Spørgsmaal har adskillige ærede Medlemmer gjort til Genstand for indgaaende Omtale, og jeg finder det rigtigt at fremsætte et Par Bemærkninger derom. Som det vil erindres, fremkom der sidste Sommer i et Blad i Viborg nogle Udtalelser om, at en Konsulent i Fjends Herreds Husmandsforeninger kvitterede for et dobbelt saa stort Gagebeløb, som han i Virkeligheden modtog, saaledes at Staten kom til at betale hele hans Løn i Stedet for, som Reglerne foreskriver, det halve af den. Da jeg blev bekendt med disse Udtalelser, anmodede jeg den Embedsmand, som fører Kontrol med Planteavlsbevillingernes Anvendelse, om straks at foretage en nærmere Undersøgelse. Det ærede Medlem Hr. Olufson kritiserede i stærke Udtryk, at jeg havde ladet denne Undersøgelse iværksætte. Jeg skal ikke diskutere med det ærede Medlem herom, jeg kan kun beklage, at jeg ikke deler det ærede Medlems Synspunkter. Saa længe jeg er Minister, vil jeg betragte det som min selvfølgelig Pligt at foretage Undersøgelse, naar der offentlig fremsættes Sigtelser gaaende ud paa, at Statens Midler anvendes i Strid med vedkommende Bevillings Forudsætning og i Strid med de fastsatte Regler.

Den Undersøgelse, som blev foretaget, resulterede desværre i, at den fremsatte

Sigtelse viste sig berettiget. Det maatte da være en Selvfølge, at denne Undersøgelse af det foreliggende Enkelttilfælde blev afløst af en almindelig til Bunds gaaende Undersøgelse af baade Landboforeningers og Husmandsforeningers Anvendelse af disse Bevillinger, og jeg anmodede, som det ærede Medlemmer bekendt, de Herrer Kontorchef H. C. Larsen og Statskonsulent K. Hansen om at foretage en saadan Undersøgelse. Denne Undersøgelse er endnu ikke afsluttet, men vil forhaabentlig snart blive det, og det er da min Agt, naar der er udarbejdet Beretning om den, at forelægge denne Beretning for Finansudvalget. Om Kommissionens hidtidige Arbejde og om Resultaterne af dette Arbejde har jeg for nylig modtaget en foreløbig Redegørelse af orienterende Karakter. Jeg skal paa Grundlag heraf give nogle foreløbige Meddelelser, idet jeg dog gaar ud fra, at der vil blive Anledning til nærmere at komme ind paa Enkeltheder, naar Kommissionen har fuldført Undersøgelsen og affattet den endelige Beretning.

Kommissionen har ved personlig Tilstedeværelse undersøgt Forholdene i 230 landøkonomiske Foreninger, nemlig 130 Husmandsforeninger og 100 Landboforeninger. Antallet af Husmandsforeninger er saaledes noget større end Antallet af Landboforeninger. Men dette betyder ikke, som det har været antydnet, at man er gaaet særlig strengt frem overfor Husmandsforeningerne. Det maa nemlig erindres, at det samlede Antal af smaa lokale Husmandsforeninger er langt større end Antallet af Landboforeninger, der som Regel omfatter forholdsvis større Omraader. Der findes her i Landet i alt ca. 1 300 Husmandsforeninger, men kun 138 Landboforeninger, skønt Landboforeningernes Medlemstal er betydeligt større end Husmandsforeningernes. Det vil saaledes ses, at Forholdene kun er undersøgt i ca. 10 pCt. af samtlige Husmandsforeninger, medens over 70 pCt. af samtlige Landboforeninger har været Genstand for Undersøgelse. Dette betyder nu imidlertid heller ikke, at man fra Kommissionens Side har ønsket i særlig Grad at undersøge Landboforeningernes Forhold; det er kun et Udtryk for, at Kommissionen har ønsket i samtlige Egne af Landet ved Undersøgelse af et passende Antal af baade Landboforeninger og Husmandsforeninger at danne sig et Overblik over, hvorledes Forholdet i Almindelighed stiller sig. Men de nu anførte Tal viser dog, at al den Skriven og Talen om, at der her forelaa en særlig Form for Husmandsforfølgelse — det er jo